

הוציאו לו פרק חמישי יומא

הוציאו לו. מלשכת הכלים: וכך היטה מדינה. מפרש בגמ':
גמ' מחסה דקטורה. לחפון מחסיה: נעיל. מחסה
הדר נעיל קטורה נחפיו: הבאה אחת אחר רחמנא. נבחלים
בקטורה ולא שתי הבאות דחפיו (ויקרא טו) ולקח ^{אח} הכהן מלא

הוציאו לו *את הכף ואת המחטה חפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה מדרתה נשפלת את המחטה בימינו ואת הכף בשמאלו: **גנב** מחטה (6) תנא ליה (6) נשפלת את המחטה ויעלה לראש המזבח ותותה ויורד התם ממחתה רגליים והכא מחתה דקטורות רחמיא והוציאו לו (8) כף ריקן מלשכת הכלים וימחתה גרושה של קטורת מלשכת בית אבטינים: חפן מלא חפניו ונותן לתוך הכף הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה מדרתה: כף כיום הכפורים למה לי ימלא חפניו ויביא אמר רחמנא משום דלא אפשר דהיכי נעביד נעילי והדר נעילי הבאה אחת אמר ר' עקיבא ולא שתי הכאות נשקליה

לקמורת בחופניו ונחתיה [למחתה] ^(א) עלה
וליעול כי ממי התם היכי לעביד נשקליה
בכשיניה ונחתיה למחתה ^(ב) השתא לפני מלך
בשר ודם אין עושין כן לפני מלך מלכי
המלכים הקב"ה על אחת כמה וכמה הלכך
אפשר וכיון דלא אפשר עבדינן
בכדראשכחן בנשיאים: נטל את המחתה
בימיו ואת הקף בשמאל: ^(ג) יציבא בארעא
וגיורא בשמי שמיא ^(ד) זור מרובה וזו מועמט
ואפילו בזמן ששניהן שוין וכמעשה דרבי
ישמעאל בן קמחית ^(ה) זור חמה וזו צונגת
אמרו עליו על רבי ישמעאל בן קמחית שהיה
חופן ארבעת קבין במלוא חפניו ואומר כל
הגנשים זורו וזרד אימא עלה לגג איכא
הדאמיס בערן וכדרכה בר יותן דאמר
^(ו) רבה בר יוחנן אמר רבי יחיאל ערסן יפא
לחולה ואיכא דאמרי כשכתב זרע וכדרכי
אבהו ^(ז) דרבי אבהו רמי כתיב: וזורני [חיל]

הוציאנו 15. השתא לפני מלך בשד ודם אין עושין בן. תימה
 לו והלמר לקמן (דף מט:): טעל הבין בראשי אנצטמיו
 איש אומרים בשנינו והיכי עבד הכי השתא לפני מלך בשר דסר
 אין עושין כי ויש למר דהתם אינו מלך מושך הבין אללו והבין
 אינו מלך בשר דהתם מלך בשר אללו על דיו הוא
 מונח ומושכו אללו בשנינו כדי לחפון
 פסע אחרת אלל לימשוך למתחה
 בשנינו ולתחומה אחרת לא אורח
 ארעא אלל תימה לו לעבד למתחה
 בית ד חרין דכללו יהי אחרין
 לעיל דביום הכפורים יהי ארוכה
 ויעשה לה בית ד ארוכה שמיני
 עד בית השמי ויפסוש אותה בבית
 השמי ורשע הממחה תהא מונחת
 על ידיו או על זרועו השמאלית וכי
 מתי לפנים ישלש ידיו עד הרגל
 וישמוט ידיו בנחת מתחת הממחה
 ויושיב הממחה על הרגל וי"ל כיון
 דבעינן מלך הממחה גחלי אש אז
 אפשר שכל יסור מן קטף אז היה
 עבד חלף אז מתי י"ל לפני מלך
 בשר דס אין עושין כן כו':

וְכֵן הִיחָה מִתְּחֵלָה מֵאֵי אֵלֹה שֶׁאֵם
רָצָה לְעֻשׂוֹת מִדֶּה עֲשׂוּהָ בִּי.
וְהַיְמָה אֲמָלִי לֹא קָאָמַר כִּי הֵם הָדָן
שֶׁל הֶבֶק כְּשִׁיעוּר פְּתִינֵי שֶׁל כָּל הָאָדָם
גְּדוּלָה גְּדוּלָה לִפִּי גְדוּלָה וְהִסְתָּק לִפִּי
קָטָנוּ הֵיוּ עוֹשִׂין כָּל שְׂעָה כִּף אַחַת
כְּפִי אֲחוֹת שִׁיעוּר יֵשׁ לְמוֹר דְּלִמָּה
הֵיחָה לֵסֵס לַעֲשׂוֹת כִּי אֲדַרְכָּה טִפִּי
יִמְאָל אֵם הֵיחָה גְדוּלָה יִמְאָל
יִמְאָל שׂוֹה לְמַלְא פְּתִינֵי הֵיחָה אֵם כִּי
כְּשִׁמְעָרָה מִחֲפָטִי לְמוֹכֵה אִי אֲפֹשֶׁר
שֶׁלֹא יִתְפֹּדֵר וְיִפּוֹל לְאַרֶץ מַעַט:
1114 הָיָה עֲבוּדָה קִשָּׁה שֶׁבְּחֻמְרָהּ
כְּפִירָה לִיָּה מִכָּאן דְּלֹאֲמַר
בְּרַבָּן אֱלֹו מִנְחוֹת (דף ע"ג) שֶׁהִיא
קוֹפֵל אֶחָד לְשֵׁנִים וְשֵׁנִים לְאַרְבָּעָה אֶחָד
לְחֵמָה דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְלֵל דְּלֹאֲמַר
פּוֹתֵקֵן עַד שִׁמְחִין לְסוּלָתָן אִינֵה
עֲבוּדָה קִשָּׁה יוֹתֵר מִשְׁאֵר מִנְחוֹת:
הַדָּל

וזרני חיל למלחמה אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע
ליו על רבי ישמעאל בן קמחית "פעם אחת סיפר
בשוק ונתוה צינורא מפיו על בגדיו ונכנס ישב
תחתא אמן שני כהנים גדולים ביום אחד ושוב אמרו
בן קמחית פעם אחת יצא וסיפר עם אדון" אחד בשוק
בגדיו ונכנס יוסף (עם) אחיו ושמש תחתיו וראתה
ביום אחד ת"ר שבעה בנים היו לה לקמחית וכולם
אמרו לה כחמים מה עשית שזכית לכך אמרה להם
לך קלעי שערי אמרו לה הרבה עשו בן ולא הועילו
ה מדה לקומץ איבעיא להו מהו שיעשה מדה לחפנה
וצו אבל הכא דלא כתיב בחפניו אלא "מלא חפניו
דילמא יליף מלא מלא מקומצו ת"ש וכך היתה מדרתה
עשות מדה (ו) אחרת עושה לא ה"ק וכך היה חוזר
גה "חופן וחוזר וחופן דילמא שאם רצה לעשות מדה
סר ושלא יותיר ת"ר "מלא קומצו יכול מבורך ת"ל
כול אפילו בראשי אצבעותיו תלמוד לומר מלא
הא כיצד חופה שלש אצבעותיו על פיסת ידו וקומץ
ובמחבת

[illegible]

תפני וגו' והביא מבית לפרוכת:
דבאפרסן בנשיאים. כף אחת מלאה
קטרת (א) מרובם. וכדירה ליקח לריכה
ומיין: אפי' בזמן שנייה שנים. הכן
תפני גדולים וחופן שלש קבין
תפני הכי כיון דברבו הכנים גדולים
תחלים מרובם תפני וטל: כף
שגמל: פחיתים. שם: נזל. עלה
נגמל. גבר על כולן: איכא דאמרי.
הא ורד בערסן קאמר ויפה הוא
למולה ויחס נשים מעובדות חולות
ואכולות (א) ורד וערסן שהי מיני
לחבל חטיין כדלמירין במסכת
(ב) (בברות ודף נ.ה.) חילקא חטיין
ומיתברי באסימא למי חרי טריגים
תלתלת חלת ורד לארבע ארבע ערסן
תחמש חמש ורד קאמר כל הנשים
מעובדות חטיין להם ורד וערסן
העבדות אותן והעובדים ואותן של
אמי גבר על כולן: (א) איכא דאמרי
שנכבדו ורע. קאמר שאין יצירת
למלא מלא הטיפה אלא חן הברור
העבה ורד לשון חבילי ורדים טודי"ל
למלא ברור טיפה שקלטה אמי
הארד (א) גדל ועלה לגג: וסורני.
לשון וורה את גורן השעורים ורה
מברר את הטיפה: ויורוני.

הורחתי מן הצירור שנה: **עַם אֶחָד.**
 הוֹדִיכָהּ: הִיא: **יְנוּרָא.** רוק: **לֹא** רָחוּ
 קוֹרֹת **בְּיָמֵי** רָחִימִי בְּהַסֵּם
 וְרוֹשְׁמִי **כֹּל** כְּבוֹדָהּ כִּתְּתָה מִלֵּךְ פִּסְמָה
 זֶהָ לְבוֹשָׁה אֶשֶׁה לְנוֹעָה
 וְרָחִימִי לְלֵאָה מִמֶּנָּה כֵּן גְּדוֹל הַלְבוּשׁ
 מַעֲשֵׂיכֶנָּה זֶה: הִיא **רִשְׁתִּין** סוּר **רִבֵּן**
 בְּקוֹמָתוֹ **שָׁלֵל** מִדֶּה לְרִשְׁתִּין: וְהִרְסִים
 בְּקוֹמָתוֹ **וְלֹא** שִׁיעָשָׂה כְּלִי לְמִיתָה
 קוֹמָתוֹ וְיִמְדוּדוֹ **כִּי** קוֹמֵךְ מִן הַמִּנְחָה:
 וְכֵן **הִכָּה** **כִּכְבִּי** בְּחַפְזִי: וְכֵן
 מִשְׁכַּל מִדָּה מִחוּקָה פִּסְחָתוֹ מֵאֵל חֲפָזִי
 וְהִכָּה קִרְיָן **כִּי:** יִלֵּךְ מִלָּא. דְּחִיבִי
 קִרְא אַחֲרֵינָא וְקִמֵּן מֵשֶׁם מִלָּא קוֹמָתוֹ
 וְקִרְא **כִּי** מֵה לֵּלֵךְ בְּקוֹמָתוֹ יִקְוֶן וְלֹא
 מִבְּדָה אֶף כֵּן **בְּחַפְזִי:** מֵאִי לֹא. וְכִי
 מִבְּדָה מִדָּה דְּחִיבִי מֵה קִרְאֵהּ **כִּי** אֶשֶׁה
 לְעֹשׂוֹת מִדָּה לְחִפְזִי **כִּי** יִשְׁעָה גְּדוֹל
 לְפִי גְּדוֹל וְהִקְטֵן לְפִי קִטְטֵן: **לֹא** **כִּי**
 וְכֵן **הִיא** חוֹזֵר וְחוֹסֶנָה לְפָנִים.
 מִתְּעָרָה אוֹתָהּ לְחוּךְ חֲפָזִי מִן הַכֶּף
 וְנוֹתָנָה עַל הַבְּהִימִם חֲפָזִי: **שְׁמַעֲתָ**
 מִיָּה **כִּי:** וְלִקְוֶן **דָּף** מִמֶּנָּה: **בְּעִינִי** לֵה:
 וְיִלְמָא **שְׁמַעֲתָ** **רִשָּׁה** **כִּי:** כְּלוֹמֵר לֹא
 הֵאֱלָה אוֹתָהּ **הַחֲפָזִי** מִיָּה דְּחִינִין
 אֲחֵךְ לְהֵאֱלָה **כִּי:** וְנִמִּי. הִיא
 אֲחֵךְ **כִּי** הֵימָּה מִדָּה מִלָּא חֲפָזִי
 מִכֵּן מִכְּלָבִינִין **מְבוֹרָךְ.** מִכְּלָבִינִין מִכֵּן
 דָּף וְיִלְמָא **כִּי** בְּקוֹמָתוֹ דְּרִיִּיקִין יִכֵּן
 בְּרָחֵשָׁה אֲבִידוֹתֵיהּ קוֹמָתוֹ מֵעַל וְכִי
 מִכְּלָבִינִין דְּמוֹחָבֵר טִיפִי מֵעַל יִכֵּן מִלָּא:

[illegible]

(א) לקחן מח: לעיל מג:
והחית פה: (תמיד כח:)
(ב) אשת עד: פסחים
עז: (ג) פירוקו ט: ב"ק
(ה) (ד) (נדרים חא:)
(ו) נדה לא: (ז) (נ)
(ח) (פסחים)
(ט) (ספי"ג ע"ש) (י) (נסיא)
הבחי: (יא) (לקחן מע:
(יב) מנחת יא: (יג) (במדבר
(יד) (ליל מ"ק יב:)
(טו) (יחא פ"א י"א)
(יז) ש"ך לע"ה.

[illegible]

**הגהות מהר"ב
רנשבורג**
א] רש"י ד"ה הבלה אמת
וטר' ולקח הסהן. מלת
סהן נמשך ונ"ב ע"י ש"י:

לעזי רש"י
טודי"ל, קנה, גבעול.

[illegible]

המחנה (ויקטוריה) נדבד
לסיוע שם מחסה: ואפ"ר
לא היה רק ג' קנין חלה לא
הקונטרס (א): וכולם שימשו
דשא פשיטא שלא קצרתם
לקומץ. פירש קונטרס שלא
מדה לקומץ ועוד דפשיטא
מקומץ דאי לא ילפינן מלא
וחופן שזו היא עבודה קשה
ולקומץ על כן נראה לרבינו
בקמיחא יא לו למד וטעמא
להביא לפני ולפנים ולא בכלל

א. עין כס' המפלט דף לא וברש"י שם דבר המרי כאן תמוה ועי' ש"י. ב. צ"ל דוקא.

עין משפט
גר מצוה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד
כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד
לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד
מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד
נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד
סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד
עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד
פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד
צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד
קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד
רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד
שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד
תה תו תז תח תט י"א י"ב י"ג י"ד
י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד
י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

תורה אור השלם
 1. ולקח מלא המחמה
 גחלי אש מעל המזבח
 מלפני ה' ומלא חפציו
 קטרת סמים דקה והביא
 מבית לפרכת:

יִקְרָא בו ב
2. וְתֹרֵי וְעַל לַמְלָכָה
תִּכְרַע קְמֵי תַחֲבוּתָהּ
וְתֹאמַר וְעַל
לַמְלָכָה תִּכְרַע קְמֵי
תַחֲבוּתָהּ הַלֵּלִים הֵם
4. הַדְּרִים מִנֵּי קִמְצוֹ
מִסֵּלֵת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמָה
וְאֵת כָּל הַלֵּבָנָה אִשֶּׁר עַל
נִיחָהּ וְהִקְדִּיר הַמִּנְחָה
יִרְחַ נִיחָה לֵּלִי
וִיקְרָא ב
5 וְהִבְיָאָה אֶל בְּנֵי אֶרֶץ
הַדְּרִים וּקְמֵי מִשְׁם
מֵלָא קִמְצוֹ מִסֵּלֵתָהּ
וּמִשְׁמָה עַל כָּל לִכְתָּהּ
וְהִקְדִּיר אֶבְרוֹן אֶת
אֹכְלֵתָהּ הַמִּנְחָה אִשֶּׁר
יִרְחַ נִיחָה לֵּלִי
וִיקְרָא ב ב

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

הוציאו לו את חוקי ואת
המחשבה הראשונה
למחשבה פנימית, וסמחה
של קטורת כדתיים וסמחה
(נרדמה) מליה
קטורת מלישבת את
אבטום. כן למעלה ולמלה
חפזו חכמי. אפסוק
חפזו דלא אפסוקו ר' אבטום
פסוקו. (והיא) רביא
אבטום גיורא בשמי
שמי משל הוא כלומר
האורד למטה והגר
למעלה, הגחלים ביסין
והקטורת תהיה וישנינו
מחמת הגחלים ככדי
שיש גחלים (שלה)
עודי תצרי (עצור)
(רודנה) (עצור) כוח

מר, ⁽⁶⁾ רבתי חבילת קסמית
הגרי. ומפני מה היו בניה
בכמו שהיה עושה בת שבע
אימצתני. כל העולם נוצרים
לא ראו קורות יקותי קלעי
א יצא מידה למתן ויהיה
ינה. ח"ש מרחן וכך היתה
(הדרך) [כדרך] שמדידתה
לעשות מידה מקודם כדי
אם חפץ בחזק אינו חוזר
ממבורץ, כלומר יהיה שותת
ה. כלומר אין לך אלא מה

(א) נראה דל"ל ורדי חבילות קמחית. (ב) לטון רבינו כמאן הוא משולל הכנה ואולי נפל אחת ט"ם בדבריו וד"ע.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com